

Секція 4

УДОСКОНАЛЕННЯ ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ, ВОГНЕВОЇ, ФІЗИЧНОЇ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

УДК 159.9

АМЕЛІНА А. С.,

кандидат юридичних наук, доцент,

професор кафедри фінансових розслідувань

Університету державної фіскальної служби України (м. Ірпінь)

ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТА

У даних тезах автор досліджує важливість формування моральної культури поліцейських, звертає увагу на важливість формування моральної особистості поліцейських. Автор також стверджує, що моральна культура - важлива складова частина загальної культури особистості, а також те, що моральна культура дуже тісно пов'язана із професійною культурою.

Ключові слова: моральна культура, професійна культура, культура, поліцейські, підготовка спеціаліста.

Реформування суспільства, що здійснюється в нашій країні, передбачає перехід від адміністративно-командної системи до гуманного демократичного суспільства, до такого його стану, де у центрі розвитку буде знаходитися людина, умови її життя і праці, умов всебічної реалізації її здібностей, потреб та інтересів. А це передбачає розкріпачення духовного та фізичного потенціалу особи, її активізацію створення необхідних передумов для повноцінної та творчої діяльності усіх членів суспільства з одночасним реформуванням змісту, структури, організаційних форм і методів навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах. Освіта розвиває переважно інтелект, пам'ять людини, виховання - її духовні та фізичні здібності [1, с. 13].

Навчальний процес у вищому закладі освіти повинен будуватися з урахуванням того, що його кінцевою метою є не лише створення можливостей для отримання студентом необхідної сукупності знань та професійних навичок, а й реформування його як всебічно розвиненої особистості, яка б втілювала у собі гармонійно поєднані духовне багатство, фізичну досконалість і моральну чистоту майбутнього висококваліфікованого спеціаліста і в певній галузі. Для вирішення цього завдання великого значення набуває гуманізація навчально-виховного процесу, яка полягає в «утвердженні людини як найвищої соціальної цінності..., задоволенні різноманітних освітніх потреб, забезпеченні пріоритетності загальнолюдських цінностей...» [2, с. 9]. Людина стає особистістю саме за умови наявності у неї ґрунтовних спеціальних знань, що дають їй змогу на високому рівні виконувати свої професійні обов'язки.

Невід'ємною складовою підготовки майбутнього спеціаліста є формування його як моральної особистості, здатної оцінювати власні вчинки з позицій загальнолюдської моралі, яка має стати для нього орієнтиром у користуванні своєї поведінки як під час виконання професійних обов'язків, так і у щоденному житті.

Моральні якості людини характеризують її як особистість не менше, ніж отримані знання. Можна стверджувати про те, що якісну фахову підготовку часто неможливо

отримати, якщо у людині відсутнє моральне осереддя, коли у неї бракує відповідальності і наполегливості, самодисципліни. Таким чином, моральні принципи формують світогляд, визначають вчинки та поведінку людини [2, с. 11]1.

Тому важливою складовою виховної роботи у вищих навчальних закладах є ствердження у свідомості курсантів загальнолюдських моральних цінностей: гуманізму, справедливості, чесності, людської гідності, працелюбства, відповідальності, взаємодопомоги тощо. Необхідно мати на увазі те, що моральне виховання людини розпочинається з раннього віку, з моменту її народження, спочатку у родині, а потім у середній школі. До вищого навчального закладу приходять вже сформовані особистості. Зважаючи на завдання виховної роботи у вищих навчальних закладах має бути закріплення у свідомості молодих людей уже сформованих моральних основ, справжніх цінностей, робота над тим, щоб норми моралі стали обов'язковими у щоденному житті. У формуванні глибоких моральних переконань взірцем повинен бути викладач із його вмінням бачити і поважати у кожному курсантові особистість, з повагою ставитися до його позиції і поглядів. Великий вплив на курсантів у процесі навчання та виховання має не лише професійна підготовка викладача, але і такі його якості, як особистості: загальна культура, ерудиція, педагогічна компетентність тощо.

Моральна культура поліцейських – явище багатогранне. Це і моральний досвід, і культура моральних почуттів, відносини і поведінки. Вона виявляється також у створенні сприятливого мікроклімату у стосунках між правоохоронцями та пересічними українськими громадянами. На жаль, цьому важливому елементу людської культури в Україні приділяється недостатньо уваги. Правоохоронці повинні мати високий рівень моральної свідомості та самосвідомості.

Моральна культура - важлива складова загальної культури особистості. Вона особливо проявляється у спілкуванні між людьми, визначає сутність особистості, передусім, втілюється у реальній поведінці, у способі її життя.

Професійна культура взаємопов'язані із моральною культурою і становить систему етичних знань і переконань, моральних почуттів, навичок спілкування та умінь регулювати поведінку за допомогою моральних норм. Моральна культура визначається не тим, скільки людина знає про проблеми етики та правила етикету, а тим, як практично реалізуються ці знання, наскільки моральною є її поведінка, культурним - її спілкування.

Формування моральної культури дає людині знання й розуміння моральних вимог суспільства, соціального середовища, в якому розвивається особистість. Моральна культура формує у людини вміння регулювати свої навички, вчинки та поведінку. Цінність особистості та частково її самооцінка вимірюються тим, наскільки соціально значимою є її діяльність, на скільки кожна дія людини відповідає очікуванням суспільства, соціального середовища, на скільки моральною є позиція, ідентифікована цим очікуванням [2, с. 15].

Під поняттям «культура» слід розуміти культуру поведінки, спілкування, пізнання, праці, побуту, самовираження людини [3, с. 1725].

Складовою частиною культури правоохоронця є культура спілкування, яка у сучасних умовах, незважаючи на певні обмеження становить складну систему. Вона об'єктивним показником розвитку свідомості, поведінки та становить складну систему. Вона є об'єктивним показником розвитку свідомості, поведінки, безпеки людини. У ній наочно проявляється єдність внутрішньої культури правоохоронця та її зовнішнього впливу. У культурі спілкування особливо проявляється наскільки глибоко вимоги суспільства до поведінки особистості стали переконаннями і непохитними життєвими правилами.

Змістом спілкування правоохоронців можуть бути найрізноманітніші аспекти: економічні, податкові, правові, політичні, моральні, етичні, естетичні, службові, позаслужбові, вікові тощо. Правоохоронці повинні поводитися певним чином тобто спілкування в межах тих чи інших відносин повинне відповідати певним вимогам, певному рівню культури.

Зовнішня культура спілкування реалізується у правилах, нормах і манерах поведінки, особливість якої полягає у обов'язковому і невідворотному характері. У разі їх невиконання вживаються певні заходи правового впливу. Тобто ряд правил поведінки, які у звичайних умовах тримаються тільки на силі суспільної думки, у правоохоронних органах підкріплюються законом.

Тому майбутнім працівникам правоохоронних органів слід твердо аналізувати свій характер, стосунки з людьми, свою поведінку у спілкуванні з ними для того, щоб не допустити моральної деградації.

Список бібліографічних посилань

1. Гавриленко І. М., Мельник П. В., Недюха М. П. Соціальний розвиток. Ірпінь : Акад. держ. податкової служби України, 2001. 483 с.
2. Кафарський В. І. Нація і держава: культура, ідеологія, духовність. Івано-Франківськ : Плай, 1999. 332 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.

Отримано 18.04.2020

УДК [351.741:796.8](477)

БАЛУШКА Л. М.,

*викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки
Львівського державного університету внутрішніх справ;*

ФЛУД О. В.,

*старший викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки
Львівського державного університету внутрішніх справ;*

МОРОЗ Т. І.,

*викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки
Львівського державного університету внутрішніх справ;*

СТЕЛЬМАХ Ю. Ю.,

*кандидат наук з фізичного виховання і спорту,
доцент кафедри атлетичних видів спорту
Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського*

ТЕХНІКА ЗАТРИМАННЯ ПРАВОПОРУШНИКА В ОБМЕЖНОМУ ПРОСТОРІ В ЛІФТІ

У даній статті розглядаються особливості техніки затримання правопорушника в обмеженому просторі в ліфті. Описується алгоритм дій під час затримання правопорушника в ліфті. Також надаються поради для навчання та відпрацювання технічних прийомів, які можна застосовувати під час затримання правопорушника в ліфті.

Ключові слова: *спеціальна фізична підготовка, поліцейський, затримання, ліфт.*

Навчальна дисципліна «Спеціальна фізична підготовка» спрямована на підготовку здобувачів вищої освіти з високим рівнем всебічної фізичної підготовленості, здатних ефективно вирішувати оперативно-службові завдання, стійко переносити нервово-психологічні та фізичні навантаження без зниження професійної працездатності, при цьому досконало володіти прийомами фізичного впливу та навиками самозахисту.

До специфічних завдань спеціальної фізичної підготовки ми відносимо виховання практичної готовності до дій по затриманню злочинця або групи злочинців, а також дій в інших нестандартних ситуаціях, реальних оперативних обставинах із забезпечення законності та правопорядку.

Затримання правопорушника в ліфті особливе тим, що поліцейський працює в обмеженому просторі, тобто немає змоги відступити, або ж виконати повноцінний прийом з максимальною амплітудою. Отже, ліфт – технічна споруда зі спеціальною кабіною для вертикального переміщення людей або вантажів у спеціальних кабінах (клітках), що рухаються в жорстких напрямних пристроях.